No. ZEVENTIEN

UIT HET ENGELSCH VAN LOUIS TRACY

(9) HOOFDSTUK VII. (Vervolg).

Ik moet U werkelijk verzoeken U wat duidelijker uit te drukken."

„Ik ben vanochtend aan het Ministerie van Binnenl. Zaken geweest, en heb zulk een getuigenis in handen van den Minister gegeven, dat de politie verzocht zal worden alle verdere onderzoekingen naar den dood van Mevrouw Lester te staken."

„Bedoelt U, dat de Minister het ophouden van dit onderzoek heeft bekrachtigd?"

„Op voorwaarden dat — —"

„Omdat, als dat zoo is, Mijnheer Forbes, ik U dadelijk wel zeggen kan, dat ik U niet geloof. Dat is meer dan een Minister zou durven doen, en als U er nog aan twijfelt, gaat U dan naar Mijnheer Theydon's telefoon, bel het Ministerie op, en vertel den heer aan den anderen kant van de telefoon precies wat ik gezegd heb. Natuurlijk bedoelt U zoo iets ook niet. U kunt hem, krachtens eenige bijzondere feiten, die U aan den Minister meegedeeld hebt, de belofte hebben afgedwongen het onderzoek geheim te houden, mits het werk van de justitie daardoor niet wordt in de war gestuurd, totdat de geheele kwestie voor de Rechtbank gebracht kan worden. Zóóver kan de Minister gegaan zijn, Mijnheer Forbes, maar geen stap verder, en dat weet U best."

De twee tegenstanders, zoo verschillend in grootte, waren zóó aan elkaar gewaagd, wat slimheid en hersenen betrof, dat er geen sprake van ongelijkheid in den strijd meer was. Theydon voelde, dat hij geen partij behoefde te trekken in dit duel. Hij was als een straatjongen, die met open mond het gevecht tusschen twee vechtersbazen gadeslaat.

Niet zonder zichtbare inspanning onderdrukte Forbes zijn woede en kreeg hij zijn kalmte terug.

„U weet nogal goed hoe de zaken staan," zei hij, nu ook kalmer sprekend. „Mag ik U dan aanraden Uw chef eerst te raadplegen, vóór U met Uw onderzoekingen verder gaat, Mijnheer — —"

„Furneaux — Charles François Furneaux." „Juist, mijnheer Charles François Furneaux."

„Ik geef U mijn naam voluit, omdat een van de eigenaardigheden van dit geval is, dat sommige personen, die er in gemengd zijn, zich geen namen of zelfs belangrijke feiten kunnen herinneren," en de blik van den detective rustte een oogenblik op Theydon, die weer 't gevoel had van een ondeugenden schooljongen, die door den meester betrapt wordt.

De kleine man ging toen door met spreken, en Theydon dwong zich tot luisteren.

„Het zal de zaken misschien duidelijker maken," zei Furneaux, „als ik aantoon, dat zoo iemand zich hier als een spion gedragen heeft — dat wil zeggen iets achterbaks uitgevoerd heeft — *ik* het niet ben. Deze kamers zijn onder bewaking van de politie. De eigenaar van het geheele blok étage-woningen en de portier van dit deel in 't bijzonder zijn gewaarschuwd, dat niemand No. 17 binnen mag gaan, onder welk voorwendsel dan ook, vóór dat ons onderzoek is afgeloopen. Wees nu zoo goed, Mijnheer Forbes, te vertellen, hoe U aan een sleutel gekomen bent."

Een man van de wereld, met veel ondervinding, zooals Forbes, moest wel inzien, dat hij zich in een scheeve positie bevond, en dat een poging om den detective nog verder te brutaliseeren, niet alleen op een volslagen mislukking zou uitloopen, maar dat hij er in een kwaden reuk door zou kunnen komen.

„Dat was heel eenvoudig," zei hij. „Mevrouw Lester's dienstbode had haar sleutel achtergelaten in Mijnheer Theydon's keuken. 't Heeft zijn meester zoowel als mij verbaasd dat Bates hem ons kon geven, toen ik den wensch te kennen gaf, de kamers te zien."

„Maar waarom bent U zoo verraderlijk te werk gegaan?"

Er kwam een zeer gestrenge uitdrukking op Forbes' overigens zoo vriendelijk gezicht, en in zijn geheele houding kwam iets strijdlustigs.

„Vragen, die op zoo'n manier gedaan worden, beantwoord ik niet," zei hij. — Furneaux grijnslachte.

„In Capel Court hebben ze zeker meer eerbied voor U," snauwde hij. „Daar staat U op een voetstuk, met in de eene hand een chèque-boek en de andere hand sierlijk rustende op den nek van een gouden kalf. Hier bent U slechts een doodgewoon burger, die zich op een verdachte manier gedraagt; als de agent van de wijk wist, zooals ik het weet, wat U daarnet gedaan hebt, zou hij U zonder complimenten arresteeren en U beschuldigen van in den moord van Mevrouw Lester betrokken te zijn. U en Mijnheer Theydon hebben ons op een schandelijke wijze in ons werk belemmerd. Kijk U me maar niet zoo woedend aan. Ik geef geen cent om Uw millioenen of om Uw maatschappelijke positie. Waar ik wel om geef, is 't vreeselijke gevaar, dat U en al Uw familieleden loopen. U weet wel waarom, en terwijl U nog in leven bent, wil ik U dwingen te spreken. Vertel mij nu eens, waarom Mevrouw Lester vermoord is. Vertel me ook eens, waarom dezelfde hand, die een ivoren doodskopje tusschen het ondergoed van de vermoorde vrouw heeft gestoken, ook gemaakt heeft, dat U vanochtend met de eerste post een dergelijk teeken werd toegezonden. Aha, daar heb ik U, hè? Nu, mijn waarde financier en menschenvriend, stap nu maar eens van Uw voetstuk en gedraag U als een mensch van vleesch en bloed."

Forbes kromp ineen onder dien zonderlingen aanval. Zijn bleek gezicht werd aschgrauw en zijn oogen puilden uit van verbazing en angst. De woorden had-

De Duitsche Vaderlandsche Vrijwilligers.

Een aantal Vaderlandsche Vrijwilligers zijn uit Duitschland te Gent aangekomen. Zij zijn bestemd om ook in het bezette gebied militairen voor het front vrij te maken. — Onze foto geeft de hulpdienstplichtigen, terwijl zij de bezienswaardigheden der stad Gent bezoeken.

den de uitwerking van een electrischen schok. Van dat oogenblik af gaf hij den strijd op.

„Hoe weet U," bracht hij hijgend uit, „dat ik vanochtend een ivoren doodskopje ontvangen heb? Bent U aan mijn huis geweest? Heeft mijn dochter 't U verteld?"

Furneaux grinnikte.

„Nu wilt U wel naar mij luisteren, hè? Wel, ik wil U nu wel zeggen, dat ik niet uit deze kamers geweken ben sinds vanochtend om zeven uur, en ik denk niet, dat Uw brieven op dat uur al in Fortescue Square bezorgd waren."

„Ik geef 't op," zei Forbes kortaf. „Moeten we hier blijven? De lucht van dat ellendig wierookstokje drukt me."

„Als Mijnheer Furneaux niet langer op wacht hoeft staan, zijn mijn kamers geheel tot Uw beschikking," zei hij.

„Mijn wacht, zooals U dat zeer juist noemt, is voor 't oogenblik afgeloopen," zei Furneaux, blijkbaar verteederd door de overgave van den millionnair. „Ik was er zeker van dat als ik hier maar lang genoeg bleef, ik enkele van de raadselen zou oplossen, van deze zaak, die een van de waardigste belooft te worden, die ik ooit bij de hand gehad heb. Kom, heeren, laten we vriendelijk tegen elkaar zijn. Het spijt mij, dat ik daareven driftig ben geworden, maar ik beschouw mezelf als den eenigen detective op de wereld, die zijn hersenen ook nog wel eens gebruikt, in een andere dan de aangegeven richting, en 't hindert me als menschen, ontwikkeld zooals U beiden, mij behandelen, alsof 't mijn werk was het verkeer te regelen en een oogje op ondeugende jongens te houden ..... Mijnheer Theydon, kan die kranige knecht van U koffie zetten?"

„Zijn vrouw kan 't," zei Theydon.

„Wilt U dan zoo goed zijn haar aan 't werk te zetten? Van 't opgaan van de zon af, heb ik mijn honger slechts kunnen stillen met een appel en een glas water."

Theydon's oordeel over den kleinen detective was nu geheel veranderd. Hij begon hem nu zelfs als een merkwaardig man te beschouwen, iemand, wiens verstand men werkelijk niet lager moest stellen dan de man zelf scheen te doen.

Wat Forbes betreft, de millionnair leek versuft sinds Furneaux van het ivoren doodskopje gesproken had. Hij uitte geen woord, tot ze met hun drieën in Theydon's kamer gezeten waren, en er was zoo'n treurige uitdrukking op zijn gelaat, dat zelfs de levendige politie-dienaar tot medelijden bewogen werd.

„Ik heb zoo'n idee dat een kop koffie U een massa goed zal doen," zei hij. Toen, zich plotseling tot Theydon wendend, vroeg hij: „Waar hebt U uw koffie vandaan?"

„Van den kruidenier," was 't verbaasde antwoord.

„Vreemd, hè?" peinsde de detective hardop. „Wat kunnen menschen toch idioot doen ten opzichte van de voornaamste dingen in het leven. Wat is er van grooter belang dan het voedsel, dat we eten en de dranken, die wij drinken? Hierdoor bouwt het lichaam zich op, ieder uur, dagelijks. De voorzienigheid geeft ons een volmaakte machine; toch verstoppen en verstikken we de assen en cylinders er van, door haar maar op goed geluk af van brandstof en olie te voorzien, hoe slecht die ook voor het doel geschikt mogen zijn. Neem b. v. koffie. De uitwerking van koffie hangt af van de aanwezigheid van de caffeïne, die afwisselt tusschen 0—6 percent in de Arabische boon en 2 percent in die van de Sierra Leone. Ook neemt de geurige olie, de caffeïne, die door 't branden ontwikkeld wordt, in hoeveelheid toe, hoe langer de zaden bewaard worden. Ongelukkigerwijze verliezen koffieboonen aan gewicht, terwijl ze bewaard worden, en dus begrijp je de reden waarom kruideniers uit een handelsoogpunt de beste koffie niet verkoopen, tenzij ze er door het publiek toe gedwongen worden. U, Mijnheer Forbes, zoudt nooit Uw geld in een onderneming willen steken zonder van alle bijzonderheden goed op de hoogte te zijn, terwijl onze jonge vriend hier zijn neus op zou halen bij een grammaticale fout of een slecht rijm; en toch, als ik een vraagstuk van zóóveel gewicht als de soort koffie, die U drinkt, vóór U leg — het hoofdvoedsel, voor Uw hersenen en lichaam — hoort U zoo'n antwoord, als ik daarnet gekregen heb."

Dit was allemaal maar malligheid, bestemd om den schrik te verjagen, die Forbes plotseling bevangen had, toen het tot hem doorgedrongen was, dat de duivelsche woede, die zich op Mevrouw Lester gekoeld had, nu met even groote hevigheid op zijn familie en hem gericht was.

Tot op zekere hoogte slaagde Furneaux in zijn plan. Een glans van belangstelling kwam in de oogen van den millionnair. Ze verloren hun starenden blik. Hij glimlachte vaag.

„U bent een man naar mijn hart, Mijnheer Furneaux," zei hij. „Ik had geen idee dat de Justitie zulke philosofen in haar dienst had. 't Is eigenlijk wel onvriendelijk, om te zeggen, dat U en ik op 't punt staan koffie te drinken, die onbepaalde percentages van de hoofdbestanddeelen, die U genoemd heeft, bevat."

„Men moet gegeven koffie niet in den kop zien," grinnikte het ventje, blijkbaar zeer met zich zelf ingenomen. „Maar als de heeren mij ooit de eer bewijzen mijn obscure woning te bezoeken, en er een maaltijd gebruiken, zal ik U van iederen hap en iederen dronk een nauwkeurige omschrijving geven. Er is een kruidenier in Battersea, die vroeger rilde als hij mij zag. Nu is hij wijs geworden, en heeft zijn zaak verviervoudigd, door geleerde verhandelingen uit te geven over het soort en de kwaliteit van alle voornaamste artikelen, die hij verkoopt. U moest zijn verhandeling over boter eens lezen! Hij is een autoriteit op 't gebied van de waarde van jam voor diëeten. De voedingswaarde van zijn kaas ruïneert de slagers daar in de buurt."

Furneaux' pogingen werden bekroond, toen ze de werkelijk uitstekende koffie, die juffrouw Bates gebracht had, gedronken hadden. Forbes maakte zijn